Okert! Mis Teile päha pistis? Kui siin keegi ennast peab alandama, siis ei ole see tõeste mitte wõõrastemaja „Kuldsõakesele“ pereemand.“

„Noh, mis saladusest, mida Prants ei tohi teada, Teie siis siin nii palju sonite?“

„Mina ei awalda temale seda mitte, et ta weel sel aastal peab surema!“

„Ta ei mõtlegi ka surra! Ja mis häda temal siis nüüd surra?“

„Sest et ma teda ühel kaheteistkümnest õõst, see oli 2. januaril, ligemise risttee peal nägin.

„2. januaril?“ — Kas ta ei olnud siis mitte reisi peal?

„Muidugi! Ja sellepärast olen ma teda näinud kestöö ajal risttee peal, kuhu ma selles mõttes läksin, et Haagi Marit näha! — Salaja sammusin ma sinna, astusin, kui kell 12 löi, metsast wälja, kummardasin kolm kord kinniste silmadega, waatasin tagasi ja nägin oma meest. — Oh Jumal, kui ta sureb, siis on ka minul ots käes. Jeesuke, jälle hakkab Teie kass kolistama!“

„Nurjatu loom, kas jääd kohe —“ Okert ei saanud weel täiesti sõna suust wälja. Wahetekid löödi äkitselt kõrwale, kass kargas tuppa, oli aga inimese näoline, ja juukskarwa pealt Hippeli peremehe sarnane, ja pööras noorikut ringi, nagu oleks ta hulluks läinud.

„Kadri, sa mo tuike, mo pääsuke, mo kullake! Sa olid siis ise, ja ei mitte mõni õõsine silmamoondus?“

„Ja Sina, — Sa olid ju ommeti reisi peal?“ „Seda luiskasin ma ainult sellepärast teile kõigile ette, et mind keegi ei tuleks salamahti wahtima.“

„Lapsed, see on üsna ilus, ja kõige rumalam ebausk wõib mõnikord tulu tuua,“ ütles Okert, aga teised ei tohi sellest midagi teada. Sellest on kül, kui meie kolmekesi seda teame. Wiimaks ehk olen mina weel see, kes kõik on jälle heaks käändnud ja Teid teine teisega ära lepitanud.“

Kaheksa päewa hiljem peeti wõõrastemajas „Kuldsõakesele“ tantsupidu. Kõige rõõmsamate hulgas oliwad pidu peremees ja perenaene.

Järgmisel nädalil nähti imelikku rongi Okerti maja poole liikuwat. Hippel oma naesega sammusiwad eesotsas, nende taga muusikakoor ja selle taga sulane Buppert, kes kirju paeladega ehitud raswaseks nuumatud siga kandis, kuna ümmardaja Dõrte süles tore hani nähti olewat.

„Miks wärwija meistrile niisuguseid kingitusi wiidakse?“ küsisiwad mõned.

„Sest et ta mind ja Kadrit terwisele ja rõõmsameelele saatnud,“ seletas Prants.

Napoleoni I. Heelena saare peal.

Napoleon I. ja tema wangiülem.

Heelena saar on Napoleoni I. läbi oma ajaloolise tähtsuse saanud. Wiimastel aastatel oli ka hulk Boerisõdu aastate ja kuude kaupa nimetatud saarel wangis ja ootas pikkisilmi kodupeasemist oma wangiülemate walju walitsuse alt. Hudson Lowe oligi, kes Inglismaa tähtsat wangi Heelena saarel walwas ja hoidis.

Langenud keiser oli ka weel oma wangi põlwe ajal Heelena saarel Inglismaale suureks hirmutuseks ja Inglise walitsusel oli alaline mure tema pärast. Napoleon I. mõjus ka langemises oma wõitjate peale nii langeste, et ta paljude juures kaastundmist äratas ja isegi ka politikameeste pead Kolmesaare riigil ära segas, ka nende pead, kelle kätte tema hoidmise ammet oli usutud. Laewa „Bellerophoni“ peal, millega suurt wangi Prantsuse rannast Inglisranda wiidi, ütles üks Inglise madrusest laewakaptenile: „Kui Inglise rahwas seda meest nii häsrti tunneks, nagu meie teda tunneme, siis nad ei teeks temale midagi wiga.“ Kui Napoleon I. laewaga Inglisranda jõudis, siis tungis rahwas teda nii suurel hulgal waatama ja temale oma austundmust näitama, et mitmed sada-

Eesti rahva Kasuline Kalender 1904, lk. 19